

שמו הולך לפניו (מאת אפרים קיר... בימי ששואל עצמו, בתיאטרון זית) מגור בתוכניה כאחד התמרורים המזהירים בדרכו של אפרים קישון (בדרכו אל הכתוב בה ואל סאלח שבת). הוא הוצג לראשונה בהביטה, ב-1953, והיה הקומדיה המקורית הראשונה בתיאטרון הלאומי העלאתי מהדש באה להוכיח שעדיין לא נס ליח.

כמו בכל ביצוע זהיר של מחזה תקופתי יש בהצגת זית שמירה קפדנית למדי על הגוסס המקורי. הלשון הבסיסית של ה' מהזאק, שחיבר את היצירה אחרי לימודיו באולפן, נשארה רזה ושדוכה, איננה כולי לת גם בדיחה מילולית אחת, מסתפקת ב' קומדיה של טעויות בעברית. העגה המשרדית נשמעת את הסגנית, כאילו היא בתהליך של התהוות. מצביע הבישי, שנועדו להצחק, מבו' ססים על שירים של אורח חיים מן ה' ימים שבהם עוד היו גלים של עליה, ר' שמות לועזיים והחלפו בקדחתנות בעבריים.

תה בשקיקים. בביצוע הנוכחי נוספו רמוזים דקים של אקטואליות, בטענות חדשות כנגד המיסים החדשים, בעיקר על מכשירי טלביזיה, ואפילו פרסומת קטנה למכונית מ' תוצרת הארץ. אך הבימוי והתפאורה שומרים על הרמה הרשלנית שהיתה אופיינית ל' תקופה, הגם שהם מספקים לשחקנים הפקידים את חיושלי הזמן: מכשירי-תקשור' רת ב'ק'מרדניים, טלפונים לבנים, ספה דגית, ואפילו תה בשקיקים.

רק העוקץ שבסאטירה נעלם לחלוטין.

על הבמה ובקהל מעוררים הדברים חיוכים של בנ'יבת. במשפחה הגדולה של התיא' טרוני-מסחרי מכירים כבר כולם את ה' גיחוך שבמצב, אבל גם למדו לחיות איתו

דוגמנית מרגלית העוד בצבע הית

כתב סוכנות החדשות עתיים, אורי אלוני. כאחד והוא נהג במכונית פיאט טופולינו מודל 38, נטל אלוני חופשה מיו' חדת ממקום עבודתו, עבד שבוע במוסך תלאביב, ללא שכר, כדי ללמוד כיצד לתקן את המכונית במו ידיו. הנערה שצהל סירב לשחררה, כדי שתוכל להש' תחף בבחירת מיס עולם בלונדון, ומי שהיתה נערת ישראל, אופירה מרגלית, הפכה לאחרונה לדוגמנית. בשבוע האופנה היש' ראליה, שהסתיים עתה, הייתה אופירה סנ' סציה, כשהציגה לראשונה ביקיני מתוצרת גלוביס, עשוי מעור, חלקו בצבע זית ו' חלקו לבן. למרות שאופירה נישאה לפני כחצי שנה, זורמים אליה עד היום מכתבי מעריצים, שחלקם מציע לה הצעות נ' שואין. הדבר הכי קשה לשחקנית' שדרנית רבקה מיכאל, הוא להתעורר בבוקר ולצאת מהמיטה. איך, אם כן, נשמע קולה ברדיו בשעות הבוקר המוקדמות, כ' שהוא ער ורענן? היא מקליטה אותו על רשמקול יום אחד לפני כן. אך גם להק' לטה קשה לה להגיע. השבוע, כשהקליטה את התוכנית של היום הבא, נרדמה רבקה, בעוד שסרט הרשמקול המשיך לנוע.

פסוקי השבוע

- ח"כ רפ"י דוד בן-גוריון: "אם מדברים עם אדם קרוב, על עניין שהשתיקה יפה לו, הרי שלאותו אדם יש אדם נאמן אחר, הקרוב לו, ולאדם ההוא יש עוד חבר, עד שהעניין מתגלגל ומגיע לבסוף לעתונות."
הנ"ל: "שניים מחברי הממשלה מהחיים סכנה מוסרית למדינה - שר' הבטחון ושר'המשפטים."
דוב יוסף: "אשכול אינו מגיע ל' קרסוליו של בן-גוריון."
השר ישראל גלילי: "רפ"י ממ' שיכה להפריח ביעותים ואימים."
המשורר דן עומר: "שליטי יש' ראל אינם קאפיטאליסטים או סוציאליסטים - הם סתם ליסטים."

יצואן ארנפד * המצטיין שנפסל

בצאתו מן המעצר

הם, טפח לאחד על הכתף, התנצל: "אני לא קונה את הסיגרטים. הם יקרים מדי. מישהו כיבד אותי." השבוע, כששמע סורקיס על טיפולו הבלתי-מוצלח של ראש' עיריית נתניה, משה שקד, בבריני עירו, שהתפרעו לרגל מסע שיירת-האחתה לפני שבועיים, סיפר על נסיון דומה שלו, כש' כיהן עדיין כראש-עיריית כפרסבא. בריוני העיר החלו להתאסף ליד בית-קולנוע, ל' אחר שציערה מקומית סענה כי ערבי נטפל אליה. נשמעו קריאות להכות בערבים, אך ברגע האחרון הוזעק סורקיס למקום, כדי להרגיע את הרוחות. הוא ידע שצריך למ' צוא נימוקים מיוחדים להרגעת הבריונים החמומים, כי נימוקים רגילים לא יועילו. ואמנם, ההברקה שעלתה במוחו באותו רגע מנעה את הסערה. הוא שאל את הבריונים בהשתוממות: "מה, אינכם מכירים את ה' זונה הזו? כולם מכירים אותה, והיא עוד מעזה להתלונן, כאילו שמישהו בכלל רוצה אותה." הרוחות נרגעו. כמו בכל שנה, הוגשו גם עתה הצעות לבחירת יצואנים מצטיינים בענפי התעשייה השונים, לאישורו של שר-האוצר. המפקח על היהלומים הציע את חברת היהלומים קרן אור, שייצואה הסתכם בשנה החולפת בששה מיליון דולאר. הוא הציע, לכן, לבחור במנהל החברה, דויד ארנפד, כיצואן מצטיין. אך ספיר מחק את מועמדותו. מכיוון שלא היה מוע' מד אחר בשטח יצוא היהלומים, נשאר השנה ענף זה מיוחס. סיבת הפסילה של ספיר: ארנפד השתתף עד כה בכל שירותי' השבת, ובערב שלפני מסע שיירת-האחתה ל' כפרי המשולש, נעצר בכפר טייבה, בגלל כניסה לשטח סגור. היהלומן גבדיהקומה הוא גם חבר במרכז תנועת העולם הזה - כוח חדש, שאינה אהובה על פינחס ספיר. בכנס רבנים מיוחד, שנערך לאחרונה בתלאביב, כדי לדון בחארות ובהתפר' עיוית נוער השכונות, הפתיע רב השכונות, ידירה פרנקל, את עמיתיו הרבנים. "שכונת התקווה", אמר, "היא השכונה ה' יפה ביותר בעיר, הן מבחינת הנוער שלה והן מן הבחינה המוסרית. מה שמתחולל בה, הוא כאין וכאפס לעומת מה שמתרחש בשכונות האחרות, מאחורי דלתות נעולות ותריסים מוגפים. מה שעושים בהסתר, הוא חמור יותר כמה שנעשה בשכונת התקווה בגלוי."

על הסכין

בנו בכורו של אורי זוהר נקרא ביש' ראל אפרים פישל זוהר. כשנשאל השבוע האב למקור השם השני, השיב: "הרי כתוב: הבן יקר לי פישל." חברת סכיני הילוח פרמה-שרפ גייסה לאחרונה דמויות היסטור' ריות נודעות ומוקנות, כמו אברהם לינקולן וקארל מארכס, כדי לפרסם את תוצרתה. היא גילחה את זקנם, פירסמה את תמונותיהם בעתונות, במיסגרת תחרות' זיהוי. בערימת התשובות, שנשלחו לחברת הפירסום שחם לבינסון אילון, היתה אחת שהסכינה: "מר פרמה-שרפ היא האדם ש' חיבר את הקאפיטאליזם". הרכילאית מירה אברך עמדה השבוע, זו הפעם הראשונה, בפני סוד שלא הצליחה לגלותו: מי גינב לה בכל בוקר את העתונים מתוך תיבת הדואר. כדי לגלות את הגנב האלמוני, הת' קשרה עם חברת השמירה מעוז, שהציבה שומרים ליד התיבה. ביום הששי האחרון הצליח שומר החברה ללכוד את הגנב האל' מוני. הסתבר שהיה זה אחד ממחלקי עתוני' הבוקר, שנהג לסחוב את העתון, ולהחליפו עם חברו למקצוע, תמורת עתון אחר. הכשרה מקצועית מיוחדת במינה עבר

אנשים

נאום המשורר

עם ישראל כפוי-הטובה הריע לנאום לוי אשכול לאומה, ולא ידע, כנראה, כי ה' תשואות מגיעות בעצם לשני צעירים, איש יחסי-הציבור של ראש-הממשלה, יוסי שריד, ואיש קול-ישראל יגאל (יש שא' לות) רוסין, שחיברו את נוסח הנאום. דרך אגב: יוסי הוא משורר בדימוס, שהר' ציא פעם ספר שירים בשם פנישה במקום אחר. ח"כ רפ"י משה דיין נסע השבוע במכוניתו הפרטית ברחוב המלך גורג' בירושלים, כשהבחין לפתע במוכר עתונים שנוצב במדרכה. הוא עצר את המכונית באמצע הכביש, ויצא לקנות עתון. מכונית הרמטכ"ל לשעבר, שנותרה יתומה באמצע

גרי, ניצן וכהן ב'שמו הולך לפניו' קומדיה של טטויות-בעברית

הכביש, חסמה את הדרך למכונית מכביאש שהגיעה במהירות למקום. רק הצפירות של הכבאים הכריחו את דיין לחזור למכוניתו, להתניעה ולהסתלק. בכנס פנימי של המערך, גילה שר האוצר פינחס ספיר כי מנגנון המדינה יגדל השנה באלף וחמש מאות עובדים חדשים. כשהבחין השר כי בשורתו לא משמחת לב שומעיו, מיהר להרגיעם: שליש מהם - כחמש מאות שוט' רים - חיוניים למדינה, כדי לסלק את אורי אבנרי מבכיש הארץ. בנה של ח"כ המפד"ל טובה פנחדראי, הלומד בבית-הספר לאמנות בצלאל, הופיע השבוע באחת משיבות הכנסת, התיישב ביצע, רמו בידו לעבר אמו, שהיתה יור' אותה ישר' בה. סנהדראי הבחינה בבנה, ישבה במתיחות עד תום הישיבה, ומיד עם סיומה מיהרה אליו. "לא נשאר לי כסף", הסביר הבן, "ו' הייתי רעב. אז רציתי שתכניסי אותי לאכול במנוון הכנסת." ח"כ רפ"י מרדכי סורקיס חצה את הכביש מול בניין הכנסת, כששמע קבוצת נערים מתלחשת: "הנה סור' קיס, זה שמעשן סיגרטים." הח"כ ניגש אל-

בשאננות. במה שהיתה פעם נסיונית, מעלה מחזה שהיה פעם ביקורת, מתוך חיושבים מסחריים טהורים. רק השחקנים הצעירים, השכירים, מעור' רים מבוכה ברענונתם הבלתי-אמצעית.

פריי על פריי

הפולמוס סביב נסיעתו של הבמאי פטר פריי לגרמניה, שם ביים את עמך, לשלום עליכם, לא שכך עדיין. השבוע גנן פריי על עצמו בקנאות רבה, והסביר בראיון לעתון סטודנטים: "אתם, הצעירים, האם לחמתם פעם נגד הפאשיס' טים? אתם יודעים שאני נלחמתי נגדם? זה היה לפני 28 שנים, בספרד. הקדמתי אז את האחרים, בתקופת מקיאריה הייתי חוזר בעיני השלטונות האמריקאיים, ואיבדתי את עבודתי בטלביזיה, כי גילו שהייתי אנטר' פאשיסט, לפני שזה היה באופנה. בספרד נפגעתו מכורי, ועד היום יש לי יד חסרי משותקת. זאת אומרת שאיני שוכח מי הוא האויב... את האויב הפאשיסטי אתה יכול למצוא אצלך בבית, בדיוק כמו בגרמניה."